

skulde være ful Agravisme, en grim Beskyttelsespolitik o. s. v. Naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds hævdede, at efter alt, hvad der foreligger af Forholdsregler og Kontrolbestemmelser overfor denne Indførselsvare, kunde det københavnske Publikum — og det er det, der er Tale om — hengive sig til Nydelsen af denne Vare med fuld Tryghed, der var ingenting i Vejen, ja, det kunde endog ud fra en vis Betragtning hengive sig til Nydelsen af denne Vare med endnu større Tryghed end til Nydelsen af den tilsvarende danske Mælk, kan jeg ikke se — da det altsaa kan hævdes her i Tinget og skrives i de Blade, der staa til det ærede Medlems Disposition, at den svenske Mælk er mindst lige saa god som den danske —, hvad Skade det skulde gøre, at de, der ville købe den svenske Mælk, og de, der sætte Pris paa, at den sælges her, faa at vide, hvad det er for en Vare, de købe. Jeg vil sige, at jeg ønsker ikke dette betegnet som en Forholdsregel, der kan udlægges som en Rækken Haanden til Beskyttelsesforanstaltninger. Det er kun en Forholdsregel, der falder i Traad med Loven i øvrigt, hverken andet eller mere.

Naar det ærede Medlem stadig ønsker, at jeg med Hensyn til § 23 i Lovforslaget skal give en mere formel, til Dels højtidelig, Erklæring, kan jeg ikke tjene det ærede Medlem deri. Men overfor det høje Ting bliver jeg nødt til at gøre en ganske kort Bemærkning derom. Det høje Ting maatte faa Indtrykket af, at her var noget mystisk, her var noget, som man trængte til at nagle Ministeren fast paa, og saa er Forholdet dog ganske simpelt og ligetil. Det drejer sig om første Stykke af § 23, hvis Ordlyd er følgende: „Landbrugsministeren bemyndiges til at forbyde Indførsel her til Landet eller at paabyde Undersøgelse af de i Afsnit II omhandlede Varer, saafremt Udførselsbestemmelserne i det Land, hvorfra Varen kommer, efter Landbrugsministerens Skøn ikke give fornøden Garanti med Hensyn til disses Sundhedstilstand. Udgifterne ved Undersøgelsen afholdes af Importøren.“ Nu henstiller jeg til det høje Tings ærede Medlemmer, og specielt det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, om Meningen af denne Ordlyd er vanskelig at fatte. Jeg synes, at den er ganske ligetil. Men saa sandt man fatter Meningen, altsaa forstaar Ordene, har man ogsaa Ordenes Forudsætning, det hører uløselig sammen, og jeg afgiver ingen anden Erklæring end

den, der fremlyser af Ordene og den i Ordene givne Mening.

Johan Knudsen: Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg herved tage Underændringsforslag og Ændringsforslag under Nr. 2, 4, 9, 11 og 29 tilbage.

Formanden: Underændringsforslag under Nr. 2 samt Ændringsforslag under Nr. 4, 9, 11 og 29 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold); Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Lindø: Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men blot svare det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), at jeg finder, at han i ingen Henseende har afkræftet de Udtalelser, jeg fremkom med i mit forrige Foredrag. Det ærede Medlem har ved enhver Lejlighed sammen med sit Parti, saa vidt mig bekendt, altid staaet frem her i Salen og forlangt, at dansk Arbejde skulde betales med en lidt højere Pris end udenlandsk Arbejde. Men nu fremfører det ærede Medlem, at det er Agrarprotektionisme, som her gøres gældende i dette Spørgsmaal. Her kræves imidlertid ikke nogen som helst Beskyttelse. Man kræver ikke, at der skal betales en højere Pris, end der er paa de indenlandske Varer. Man kræver blot dette, at danske Produkter betegnes ved det, de ere, og Udlændets ved det, de ere. Det ærede Medlem nævnede Forholdet overfor Sverige. Men det samme kunde gøres gældende overfor det svenske Smør, der jo skal betegnes som udenlandsk. Det ærede Medlem gjorde gældende, at hvis der kom et saadant Paabud om, at den svenske Mælk skulde betegnes som udenlandsk, vilde det umuliggøre Handelen med den her i Danmark. Jeg forstaar ikke denne Udtalelse af det ærede Medlem. I sin forrige Tale sagde han om den svenske Mælk, at den tidt ikke blot staa fuldt paa Højde med, men endog højere end den danske, og han tilføjede, at det virkelige Forhold var, at den svenske Mælk, som falbydes i København, kan nydes med i det mindste lige saa stor og vistnok endog større Tryghed end den danske Mælk. Men naar den svenske Mælk er saa god, burde det ærede Medlem lægge sin Hovedindflydelse paa at faa sine københavnske Forbrugere til at indse, at den svenske Mælk er saa udmærket, at det vil være en Fordel for den, at den bliver betegnet